

Pașii, cuvintele și obișnuitul

Artist: Matei Bejenaru

Curatoare: Anca Verona Mihuleț

12 februarie–20 martie 2016

Galeria Anca Poterașu, București

Expoziția "Pașii, cuvintele și obișnuitul" este o expoziție de artă contemporană care explorează relația dintre lumea fizică și spirituală, între realitate și想像, între natură și cultura.

MATEI BEJENARU. PAȘII, CUVINTELE ȘI OBİŞNUITUL

Text
MĂLINA IONESCU

Expoziția *Pașii, cuvintele și obișnuitul* a artistului Matei Bejenaru, curatoriată de Anca Verona Mihuleț și deschisă la Galeria Anca Poterașu, reunește lucrări ce provin, aparent, din zone de motivație extrem de diferite. După cum sugerează și titlul, expoziția, ca întreg, la o primă citire, nu aparține în totalitate repertoriului tematic al comentariului asupra contextelor românești a ultimelor decade – tematica și atitudinea cu care s-a impus până acum Matei Bejenaru fiind aceea a unei critici sociale și politice foarte directe.

Dincolo de subiectele lucrărilor, de această dată Matei Bejenaru reflectă asupra modului său de raportare la realitate. El analizează atât nivelul formal al modului de articulare a unui discurs vizual, de la opțiunea pentru un mediu de lucru și a plăcerii estetice a acurateței conferite de mediul ales, la analiza duratei, a efortului implicat de transpunerea artistică, cât și la nivelul profund, al procesului selectiv, asociativ, de formare a imaginii, a răspunsului artistic la realitatea înțeleasă și trăită în întreaga sa manifestare – acest obișnuit care are, aici, sens de tot.

Expoziția asociază lucrări care sondează câmpul liric al introspecției, al rememorării sau al contemplației, cu subiecte cu încărcătură polemică, iar această asociere prin contrapunct dă și adevărata cheie a genului de critică practicată de Matei Bejenaru – militantă, dar nu în sensul ostentativ sau limitat pe care îl are atunci când este unica motivație a actului artistic.

Expoziția "Pașii, cuvintele și obișnuitul" este o expoziție de artă contemporană care explorează relația dintre lumea fizică și spirituală, între realitate și想像, între natură și cultura.

Expoziția "Pașii, cuvintele și obișnuitul" este o expoziție de artă contemporană care explorează relația dintre lumea fizică și spirituală, între realitate și想像, între natură și cultura.

Expoziția "Pașii, cuvintele și obișnuitul" este o expoziție de artă contemporană care explorează relația dintre lumea fizică și spirituală, între realitate și想像, între natură și cultura.

Expoziția "Pașii, cuvintele și obișnuitul" este o expoziție de artă contemporană care explorează relația dintre lumea fizică și spirituală, între realitate și想像, între natură și cultura.

Expoziția "Pașii, cuvintele și obișnuitul" este o expoziție de artă contemporană care explorează relația dintre lumea fizică și spirituală, între realitate și想像, între natură și cultura.

Matei Bejenaru. 'The Steps, the Words, and the Usual'

In his exhibition at Anca Poterașu Gallery – 'The Steps, the Words and the Usual', curator Anca Verona Mihuleț, Matei Bejenaru brings together works with, apparently, very different motivations. As the title suggests, the exhibition – as a whole – steps outside the set of themes which have, up until this moment, defined Matei Bejenaru's attitude of a very direct social and political critic. This exhibition showcases works in which, beyond their subject, Matei Bejenaru reflects upon his own position in relation to the aspects and phenomena of reality. He analyses the way in which a visual discourse is articulated, in all that this process implies formally, from the option for a specific medium and the aesthetic pleasure derived from its accuracy, to an analysis of the duration and effort in the making of an artwork.

He also investigates the profound level of the selective, associative process in the formation of an image – the artistic response to a reality which is experienced and understood in its entirety: this everyday and permanent Usual, which here reads as totality. Works which investigate the lyrical realm of introspection, remembrance and contemplation are associated with socially polemical works, and this very counterpoint gives the full understanding of the social critic practiced by Matei Bejenaru – militant but not in the ostentatious or limited way it has when militancy is the main motivation of an artwork.

The Natural History Museum in Iasi is one of the socially critical works, as it captures the moment, November 2015, in which this museum stopped its activity, the same time and context in which The Simeza Gallery and The Nottara Theater from Bucharest also closed down. The image is part of the series 'In-between Worlds', in which Matei Bejenaru investigates a subject of current urgency and, fortunately and surprisingly, also of increasing interests – in the light of a reconsideration of certain artistic and cultural instances – the disappearance of museums and other economically, socially and culturally important institutions.

The subject of disappearance of social and cultural landmarks, and the consequent changes in society, is present in several of his projects, and not only in the critic of the present and the analysis of change, but also, always, underneath the criticism and the analysis, in a nostalgia for a time past, for landmarks which were lost, for a time which erased its traces. The artist's relationship with the events of our recent history always remains objective, and the past is never idealized; however his actions of documenting, recording and signalling that certain aspects of a meaningful and consistent past should not be eroded by the present are nevertheless coherent with all of the lyrical charge of a necessary persistence of memory.

His critical works are always, very openly and directly, not only about but also for a certain community, and this derives from his distinctive and unitary manner of relating to reality and to his subject, a way which is the most complete, familiar and usual way of relating to one's own, personal and individual contexts. His, is a freedom of expression, the main attribute of which is an honesty of reaction, direct and uninfluenced by any predilection for an artistic medium, visual repertory or any correspondence, developed over time, between visual elements and themes, between the investigations and the representations of reality.

In the installation *Thinking March in the Bârnova Forest*, we find ourselves in the almost magical realism of the walk through a forest which is represented as the place of personal experiences and history, but at the same time as the generic space for relating to nature – on an immediate and sensorial level, but also profoundly, on the level of impressions lived as the birthplace of ideas.

We also find the drawn map of this thinking process – of finding oneself, of finding ideas, of thoughts overlapping, of converging experiences – highly familiar, because nature itself functions here as a cultural citation, and so do introspection and the evolution of ideas from the direct and intensely emotional contact with nature, as the artist constantly quotes a visual and poetical heritage which is common to the entire European culture.

Matei Bejenaru, *Marș de gândire. Pădurea Bârnova din Iași*, 2016. Instalație: proiecție dia alb-negru, sunet, text poetic, diagrama desenată cu creionul pe perete. Detalii tehnice: - proiecție dia alb negru: 80 diapositive, - film foto alb negru reversibil: Fomapan R, - diaprojector Kodak Carousel 5000 sau 5020.

Courtesy of the artist and Anca Poterasu Gallery

meru această unitară, unică modalitate de relaționare cu realitatea, cu subiectul, completă în sensul cel mai familiar al raportării personale la datele, de feluri diferite, ale contextelor în care funcționăm și activăm. Este o libertate de expresie al cărei principal atribut este sinceritatea reacției, nedisimulată sau influențată de o predilecție preconcepță pentru un mediu sau limbaj formal sau altul, ori influențată de succesiunea cronologică a asocierii unui anume set de elemente vizuale cu o temă sau, mai precis, de un mod de investigare și, astfel, de redare a realității.

Ne regăsim în realismul aproape magic al plimbării prin pădurea care este, în lucrarea *Marș de gândire în Pădurea Bârnova*, trăită și redată ca spațiu al unei specificități a experienței și istoriei personale, dar și ca loc generic al unei relaționări cu natura la nivelul imediat, senzorial și la nivelul profund al trăirii ca origine a ideii. Ne regăsim și în schema în care artistul trasează momentele plimbării – cel al regăsirii, al găsirii ideii, al suprapunerii de gânduri, al experiențelor care converg, natura fiind ea însăși un citat cultural, ca de altfel și introspecția și redarea procesului gândirii, a evoluției ideii din contactul direct, intens emoțional și personal, și pentru că el apelează, în mod continuu, la un patrimoniu cultural, atât poetic cât și vizual, comun întregii lumi europene.

